

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

Societatea cu Răspundere Limitată „AE Logsavers” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Omnicom”

împotriva încheierii din 2 februarie 2026 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2rc-18/26

NR. PIGD 2-25049748-01-2rc-31032026

Cererea de apel a fost depusă în afara termenului legal, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen.

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Bucur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, E. Bolocan, S. Vișcu)

22 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de „Omnicom” S.R.L., reprezentat de administratorul Șeprefraț Vitalie,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 8 aprilie 2025 „AE Logsavers” S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Omnicom” S.R.L. cu privire la încasarea penalității, precum și compensarea cheltuielilor de judecare a cauzei.

2. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 9 octombrie 2025 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de „AE Logsavers” S.R.L. împotriva „Omnicom” S.R.L. cu privire la încasarea penalității, precum și compensarea cheltuielilor de judecare a cauzei.

3. Astfel, s-a încasat de la „Omnicom” S.R.L. în beneficiul „AE Logsavers” S.R.L. penalitatea contractuală în mărime de 32 687 lei și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 1358 lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4000 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei. În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

4. La 23 august 2024, Anatolie Nițlea, reprezentat de avocatul Roman Doroftei, a depus o cerere de apel împotriva hotărârii din 30 iulie 2024 și a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare.

5. Nefiind de acord cu hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 9 octombrie 2025, la 21 noiembrie 2025 reprezentantul „Omnicom” S.R.L., administrator Șeprefraț Vitalie, a declarat cerere de apel, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii primei instanțe ca fiind neîntemeiată.

6. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 2 februarie 2026, a fost restituit apelul din motiv că a fost depus în afara termenului legal. În acest sens, instanța de apel a motivat că potrivit prevederilor art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, termen care, în speță, a început să curgă de la 9 octombrie 2025 și a expirat la 10 noiembrie 2025 inclusiv, în timp ce cererea de apel a fost depusă abia la 21 noiembrie 2025, deci peste termenul legal.

7. Totodată, a reținut că apelantul nu a solicitat repunerea în termen și nu a invocat motive întemeiate care să justifice depășirea acestuia, astfel încât, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța a constatat incidența sancțiunii decăderii din dreptul de a exercita calea de atac, restituind cererea de apel ca depusă tardiv.

8. La 4 martie 2026, „Omnicom” S.R.L., reprezentat de administratorul Șeptefraț Vitalie, a depus o cerere de recurs împotriva încheierii din 2 februarie 2026 prin care a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare.

9. În motivarea cererii de recurs, a invocat că a luat cunoștință cu dispozitivul hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 9 octombrie 2025, doar prin intermediul portalului național al instanțelor de judecată.

10. A menționat că, nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 21 noiembrie 2025 a declarat cerere de apel, solicitând casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, însă prin încheierea Curții de Apel Centru din 2 februarie 2026 apelul a fost restituit, instanța reținând că termenul de 30 de zile prevăzut de art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă a expirat la 10 noiembrie 2025, iar apelul a fost depus peste termen, fără a fi solicitată repunerea în termen, motiv pentru care s-a aplicat sancțiunea decăderii din dreptul de a exercita calea de atac.

11. Recurentul a susținut că această concluzie este eronată, întrucât, deși instanța de apel a reținut că la 13 octombrie 2025 dispozitivul hotărârii ar fi fost comunicat prin poșta electronică XXX XXX, în realitate societatea nu a recepționat acest act, iar la dosar nu există confirmarea recepționării mesajului electronic, astfel că nu se poate considera că a avut loc o comunicare legală și efectivă a hotărârii.

12. A subliniat că prima instanță nu a transmis dispozitivul hotărârii semnat în modul prevăzut de lege la adresa juridică a societății prin intermediul Î.S. „Poșta Moldovei”, iar în lipsa unei comunicări oficiale, termenul de apel nu putea începe să curgă în mod valabil.

13. În aceste condiții, a evidențiat că a luat cunoștință despre existența hotărârii abia la 20 noiembrie 2025, accesând portalul național al instanțelor de judecată, motiv pentru care a declarat apelul la 21 noiembrie 2025, considerându-se în termenul legal, fără a face uz de instituția repunerii în termen prevăzută de art. 116 și art. 362 alin. (3) Cod de procedură civilă.

14. Totodată, a invocat că, chiar și în ipoteza reținerii unei depășiri a termenului, instanța de apel urma să îi ofere posibilitatea de a se expune asupra tardivității și de a solicita repunerea în termen, însă o asemenea posibilitate nu i-a fost acordată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

15. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

16. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

17. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

18. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea”.

19. Art. 362 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116”.

20. Art. 116 din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

(5) Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen poate fi atacată cu recurs. Încheierea prin care s-a făcut repunerea în termen nu se supune recursului”.

21. Art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen”.

22. Art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.”

23. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

24. Art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.”

25. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Completul de judecată atestă că încheierea contestată a fost emisă la 2 februarie 2026 și expediată recurentului la 2 martie 2026 (f.d. 48). Astfel, prin depunerea recursului la 4 martie 2026, recurentul a respectat termenul prevăzut la art. 425 din Codul de procedură civilă.

27. Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat împotriva încheierii contestate urmează a fi respins din următoarele considerațiuni.

28. Din materialele cauzei rezultă că Judecătoria Chișinău, sediul Centru la 9 octombrie 2025 a pronunțat dispozitivul hotărârii prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de „AE Logsavers” S.R.L. împotriva „Omnicom” S.R.L. cu privire la încasarea penalității, precum și compensarea cheltuielilor de judecare a cauzei.

29. Astfel, termenul de apel asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 octombrie 2025, instituit de legiuitor, a început a curge din 10 octombrie 2025 și a expirat la 10 noiembrie 2025 (8 -9 noiembrie fiind zile libere), însă „Omnicom” S.R.L., reprezentat de administratorul Șeptefraț Vitalie, a depus cerere de apel abia la 21 noiembrie 2025, respectiv, cu încălcarea termenului prevăzut de art. 362 alin.(1) Cod de procedură civilă.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, repunerea în termenul de procedură omis reprezintă recunoașterea de către instanță a existenței dreptului la îndeplinirea actelor procedurale, la caz declararea apelului, care a fost pierdut ca rezultat al omiterii a termenului de procedură ce a fost stabilit de lege pentru îndeplinirea lui, din motive recunoscute de instanță ca întemeiate.

31. Astfel, potrivit normei menționate, în cazul declarării apelului peste termenul legal, apelantul este ținut să formuleze concomitent o cerere de repunere în termen, invocând și dovedind existența unor motive întemeiate care au determinat depășirea acestuia, precum și să procedeze la îndeplinirea actului de procedură corespunzător.

32. La caz, instanța reține că „Omnicom” S.R.L., reprezentat de administratorul Șeptefraț Vitalie, deși a depus cererea de apel peste termenul legal prevăzut de art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, nu a formulat o cerere de repunere în termen și nici nu a invocat sau probat existența unor motive întemeiate care să justifice depășirea acestuia, astfel încât nu sunt întrunite condițiile legale pentru înlăturarea sancțiunii decăderii din dreptul de a exercita calea de atac.

33. Completul de judecată atestă că cererea de chemare în judecată și actele anexate, încheierea de primire în procedură, precum și hotărârea primei instanțe au fost expediate la adresa de poștă electronică a „Omnicom” S.R.L., astfel încât acesteia îi revenea obligația de a manifesta diligența necesară în vederea verificării corespondenței electronice recepționate.

34. Or, comunicarea actelor de procedură a fost realizată printr-un mijloc tehnic apt să asigure transmiterea integrală a conținutului actelor și confirmarea expedierii acestora, fiind utilizată o adresă de email activă și funcțională.

35. Mai mult, din materialele cauzei rezultă că aceeași adresă electronică a fost utilizată de către recurent pentru depunerea cererii de recurs, fapt ce confirmă nu doar caracterul activ al acesteia, ci și accesul efectiv al părții la respectivul canal de comunicare, astfel încât eventualele susțineri privind necomunicarea actelor nu pot fi reținute ca întemeiate, în lipsa unor probe concludente care să răstoarne prezumția de recepționare a corespondenței electronice expediate în condițiile legii.

36. Completul de judecată atestă că, prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 7 mai 2025 privind acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată ca cerere cu valoare redusă, părților le-a fost adus la cunoștință în mod expres faptul că soluționarea cauzei și adoptarea dispozitivului hotărârii urmează a avea loc într-un termen de până la 6 luni de la data depunerii cererii.

37. În aceste condiții, „Omnicom” S.R.L., recepționând această încheiere, avea obligația de a manifesta diligența procesuală necesară, inclusiv prin monitorizarea evoluției cauzei și informarea asupra soluției pronunțate, în vederea exercitării, după caz, a căilor de atac în termenul legal, neputând invoca ulterior, în mod valabil, lipsa cunoașterii hotărârii ca temei pentru justificarea omiterii termenului de apel.

38. Instanța de recurs apreciază ca neîntemeiat argumentul recurentului potrivit căruia nu ar fi recepționat hotărârea primei instanțe, iar la materialele cauzei ar lipsi dovada comunicării actului judecătoresc, cu invocarea necesității transmiterii acestuia exclusiv prin poșta terestră.

39. Or, cadrul normativ procesual civil reglementează în mod expres posibilitatea utilizării unor modalități alternative de comunicare a actelor judecătorești, inclusiv prin intermediul poștei electronice, cu condiția ca acest mijloc să asigure transmiterea integrală a conținutului actului și confirmarea recepționării acestuia de către destinatar.

40. Astfel, confirmarea expedierii și recepționării documentelor prin poșta electronică se probează prin extrasul generat de operatorul serviciului de e-mail, care conține datele de identificare ale expeditorului și destinatarului, data și ora expedierii, precum și dovada transmiterii atașamentului ce include actul judecătoresc. În mod corespunzător, în lipsa unor disfuncționalități tehnice, acest înscris constituie o probă suficientă a realizării comunicării.

41. Totodată, cu titlu de excepție, în ipoteza în care transmiterea mesajului nu a fost posibilă din motive tehnice sau din cauza inexistenței ori nefuncționării adresei de e-mail, sistemul informatic generează automat un mesaj de tip „Mail delivery system”, prin care expeditorul este informat despre eșecul livrării și cauzele acesteia, situație ce ar fi reflectată fie într-un mesaj separat, fie în extrasul corespunzător.

42. În lipsa unor asemenea notificări de eroare, se prezumă că mesajul electronic a fost transmis în mod valabil către destinatar, revenind acestuia obligația de a-și verifica corespondența electronică și de a manifesta diligența necesară în cadrul raporturilor procesuale.

43. Astfel, instanța de apel corect a reținut că cererea de apel a fost depusă peste termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, fără ca apelantul să

fi solicitat repunerea în termen și fără a invoca ori proba existența unor motive întemeiate care să justifice depășirea acestuia, motiv pentru care, în mod legal, a făcut aplicarea sancțiunii decăderii din dreptul de a exercita calea de atac și a dispus restituirea apelului ca fiind tardiv.

44. Ca consecință, Completul de judecată nu poate admite ca motiv obiectiv de omitere a termenului de atac situația invocată de „Omnicom” S.R.L., reprezentat de administratorul Șeptefraț Vitalie, precum că nu ar fi recepționat hotărârea primei instanțe, această susținere având un caracter pur declarativ și fiind contrazisă de situația de fapt reținută de instanță, confirmată prin înscrisurile existente la dosar. Or, nu poate constitui o cale legală de apărare invocarea propriei erori sau omisiuni, pentru a justifica nerespectarea termenelor procedurale și a valorifica drepturi pretins lezate, în afara cadrului legal stabilit.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră oportun să facă trimitere la prevederile art. 10 alin. (1) - (3) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora sancțiunile procedurale reprezintă consecințele juridice nefavorabile stabilite de normele procesuale civile, care intervin în cazul neexecutării, executării necorespunzătoare a unui act de procedură sau în cazul exercitării abuzive a drepturilor procesuale. Încălcarea normelor de procedură poate fi invocată de instanța de judecată sau de participantul interesat ori de câte ori se constată nerespectarea dispozițiilor legale.

46. Sancțiunile procedurale pot privi atât actele instanței de judecată, cât și pe cele ale participanților la proces ori ale altor persoane implicate în activitatea judiciară și, în funcție de prevederile legii, pot consta în anularea actului procedural întocmit cu încălcarea normelor legale, decăderea din dreptul de a îndeplini un act de procedură în termenul stabilit, obligarea la refacerea sau completarea actului necorespunzător, restabilirea drepturilor încălcate, aplicarea amenzii judiciare, precum și în alte măsuri prevăzute de legislația procesuală.

47. În speță, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că „Omnicom” S.R.L., reprezentat de administratorul Șeptefraț Vitalie nu a invocat motive plauzibile și nu a prezentat probe pertinente și admisibile care să confirme existența unor împrejurări obiective ce l-ar fi împiedicat să declare apel în termenul prevăzut de lege, astfel încât nu poate fi reținută existența unor temeiuri legale pentru repunerea în termenul procedural.

48. Totodată, Completul judiciar subliniază că o asemenea concluzie este compatibilă cu exigențele dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, deoarece prelungirea nejustificată a termenelor de exercitare a căilor de atac ar aduce atingere principiului securității raporturilor juridice, împiedicând dobândirea caracterului definitiv al hotărârilor judecătorești și afectând stabilitatea situațiilor juridice consacrate prin acestea.

49. Din considerațiunile enunțate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a respinge recursul declarat de „Omnicom” S.R.L., reprezentat de administratorul Șeptefraț Vitalie și a menține încheierea Curții de Apel Centru din 2 februarie 2026.

50. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de „Omnicom” S.R.L., reprezentat de administratorul Șeptefraț Vitalie.

Menține încheierea din 2 februarie 2026 a Curții de Apel Centru, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „AE Logsavers” S.R.L. împotriva „Omnicom” S.R.L. cu privire la încasarea penalității, precum și compensarea cheltuielilor de judecare a cauzei.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu